

DIA A DIA

amb Déu

Núm. 260 2n trimestre 2021

UNA PREGÀRIA, EL MEU BALUARD

Vosaltres, poble seu, confieu sempre en ell, esplaieu davant d'ell el vostre cor: Déu és el nostre refugi. (Salm 62, 9)

De vegades, quan la vida fa pujada, quan l'angoixa ens estreny el cor, quan sembla que tot s'ensorra i que no hi ha final... De vegades, quan necessites pau però solament vius guerra, quan voldries descansar però no hi ha serenor a la qual agafar-te... De vegades, ens agradaria amagar-nos en un clot, baixar fondo, deixar de veure qui et demana, deixar de sentir qui et crida... De vegades, m'agradaria en un clot, i no en sortiria mai més.

Totes i tots, en un moment o altre, necessitem un refugi on plorar i desbocar els nostres sentiments, per refer-nos i tornar renovats i amb noves forces; però el mateix remolí engolidor en el que vivim ens impedeix de trobar-lo, d'arribar-hi.

Hi ha qui fuig del soroll, hi ha qui puja tots els volums, per deixar de sentir-se a si mateix. I també hi ha qui prega, qui construeix una fortificació amb mots de súplica i llàgrimes de pena, pronunciades des del cor, dites des del silenci de l'ànima. Perquè pregar no és demanar. Pregar és abocar el nostre ésser en el cor d'aquell que el rep amb els nostres clarobscur, sense menystenir cap patiment, cap maldecap; sense rebutjar res, per poder guarir-ho tot.

Pregar esdevé el nostre refugi, quan amb confiança ens acostem al Déu que ho veu tot i que ho viu tot amb nosaltres. En la pregària no hi ha la sortida fàcil a

les tenebres que embolcallen les nostres vides. Més aviat és l'espai on -amb la sinceritat de l'amor i el convenciment de la misericòrdia- trobem les forces per viure malgrat tot i per seguir endavant amb unes forces que no són nostres, però que són en nosaltres per l'Esperit de gràcia, que és consol i presència, ventjol suau que ens abraça amb dolcesa.

Hi ha qui es veu defraudat quan en la seva pregària no troba la resposta que esperava. Hi ha qui ni tan sols intenta aconseguir res, perquè Déu farà el que voldrà. Quan fem de l'oració un acte mercantilista, pel qual assolir les nostres fites, perdem el camí del refugi i ens endinsem en la foscor del materialisme egoista. I és que, la pregària no és intercanvi. És espai de conversa, on Déu ens obre les portes per portar a Ell les nostres preocupacions, no per dissoldre-les en el buit, sinó per renovar-nos i saber viure-les.

És bo intentar trobar, en les nostres atrafegades vides, un espai per acostar-nos a l'amic, Aquell qui és amor perfecte i misericòrdia sense mesura, perquè la promesa segueix repetint-se, per nosaltres, pels altres, per tothom: *veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar* (Mateu 11, 28). Podem anar-hi amb tots els nostres mots i vessar-los sense una coma, per buidar el neguit i endur-nos pau; o podem anar-hi en el silenci de qui ja no té paraules, però sí tota una tempesta de sentiments que necessita la poderosa serenor de qui domina els trons i els llamps. No hi ha una manera correcta de pregar, o una formulació específica que funcioni més que les altres; però en totes, en cadascuna de les nostres maneres de fer-ho, ens ha de moure la confiança que neix de la fe de saber que se'ns escolta i se'ns abraça, la confiança de saber que serem acollits tal i com som, tal i com estem i ens trobem.

El nostre refugi és la bondat de Déu, que ens espera.

Marta López Ballalta

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)
c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

CULTES 2n trimestre 2021

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICADOR</i>	<i>DIACA/AJUDANT</i>	<i>ORGANISTA</i>	<i>butlletí</i>
04/04/2021	MARTA LÓPEZ	Equip de guàrdia	Elies Cortès	Caroli
11/04/2021	MARTA LÓPEZ	Equip de guàrdia	David Melenchón	Samuel
18/04/2021	MARTA LÓPEZ	Equip de guàrdia	Robert Bailey	Rubén
25/04/2021	JUDIT PALLÀS	Equip de guàrdia	Elies Cortès	Daniel
02/05/2021	MARTA LÓPEZ	Equip de guàrdia	Robert Bailey	Alícia
09/05/2021	MARTA LÓPEZ	Equip de guàrdia	Elies Cortès	Caroli
16/05/2021	SAMUEL FABRA	Equip de guàrdia	David Melenchón	Samuel
23/05/2021	MARTA LÓPEZ	Equip de guàrdia	Elies Cortès	Rubén
30/05/2021	MARTA LÓPEZ	Equip de guàrdia	Robert Bailey	Daniel
06/06/2021	MARTA LÓPEZ	Equip de guàrdia	David Melenchón	Alícia
13/06/2021	JOEL CORTÉS	Equip de guàrdia	Elies Cortès	Caroli
20/06/2021	MARTA LÓPEZ	Equip de guàrdia	Robert Bailey	Samuel
27/06/2021	MARTA LÓPEZ	Equip de guàrdia	David Melenchón	Rubén

Dijous **1** **abril** **Lluc 10,25-28**

Què haig de fer per posseir la vida eterna? La Vida eterna? Avui? A qui li preocupa? Mentrestant el bocí de temps que em toca viure esdevé un infern. La vida eterna? No pot esperar més. La necessito ara! Avui potser diríem: Mestre, què haig de fer perquè la meva vida tingui sentit? La resposta de Jesús: Per viure plenament cal estimar. Estimar Déu i el proïsme.

Senzillament això. I no hi ha res més a dir. Fes-ho.

DIIJOURS SANT

Divendres **2** **abril** **Lluc 10, 26-27**

Què haig de fer per posseir la vida eterna? Segons Lluc, pregunta trampa per a Jesús. Es pot esperar que es produeixi un debat teològic de categoria, però Jesús diu: “Què hi ha escrit en la Llei?” Com si digués: la resposta ja la tens, ha traspassat els segles: La Llei.

Què es el que Déu vol de tu? No intentis debats estèrils. No vulguis engrescar-te en la recerca de qui sap quins arguments teològics. Evita l'exotisme teològic.

DIVENDRES SANT

Dissabte **3** **abril** **Lluc 10, 27-28**

El mestre de la llei respon correctament. Es coneix la Paraula escrita. La té ben llegida i apresada: Estimar Déu i el proïsme. Són inseparables. La dimensió vertical, estimar Déu, es compleix en l'horitzontal, estimar el proïsme. “Fes això i viuràs”. És significatiu que Jesús no li digui: “fes això i tindràs la vida eterna”

Estimant Déu i el proïsme fas possible que un bocí d'eternitat ompli el teu present i el dels qui t'envolten.

Diumenge **4** **abril** **Lluc 10, 29**

El mestre de la llei és especialista en tenir l'última paraula i vol tenir una resposta per a tot, no es conforma. Les coses no poden ser tan senzilles. El mestre de la llei no accepta tant de realisme. L'acció recomanada per Jesús no és fàcil d'assumir.

Quan redueixo la fe a un divertiment de paraules, en el fons miro de justificar la meva poca acció. Els millors propòsits es perden en paraules. Tu calla, escolta, i estima.

PASQUA—DIUMENGE DE RESURRECCIÓ

Dilluns	5	abril	Lluc 10, 30-35
----------------	----------	--------------	-----------------------

Una paràbola? Un conte? L'esperit racionalista es presta poc a escoltar aquest tipus de discursos. La paràbola posa un exemple de vida, t'obliga a desplaçar-te amb la teva imaginació, tot el teu ésser participa de la història, no tan sols l'intel·lecte, el cor també. Amb la paràbola es posen en moviment tots els registres de la teva persona. I aleshores comprens molt més pel sentiment i per la intuïció que per la raó.

DILLUNS DE PASQUA FLORIDA

Dimarts	6	abril	Lluc 10, 36
----------------	----------	--------------	--------------------

L'accent no està en la persona necessitada, sinó en l'acte solidari. El necessitat deixa de ser la persona que em permetrà fer una bona obra. No és així que l'has de mirar. Només hi ha una relació possible cap a ell: que l'estimis tal com és, i t'acostis a ella sense cercar mèrits ni recompenses.

No hi ha lloc per a enorgullir-te de les teves obres. Les heroïcitats desapareixen. Tu, t'has de reconèixer com a proïsme de l'altre.

Dimecres	7	abril	Lluc 10, 36
-----------------	----------	--------------	--------------------

Ets proïsme del necessitat perquè ets mogut a misericòrdia. I no ve de tu. Ets proïsme perquè cada dia Déu renova en tu la força d'estimar. Ets proïsme perquè ets plenament acceptat, tal com ets. Igual que Déu ho fa per a tu en Crist, t'aproximes al necessitat.

Estàs immers en un riu que té la seva font en Déu, en la seva voluntat creadora i misericordiosa. Deixa't portar.

Dijous	8	abril	Lluc 10, 36
---------------	----------	--------------	--------------------

Per a Jesús, estimar el proïsme també vol dir estimar aquell que s'acosta a nosaltres en el moment en què el necessitem. És un capgirament sorprenent en la nostra manera habitual de pensar. Sabem que ens hem d'ocupar dels altres, que tenim "deures" envers ells. Per a Jesús, no es tracta d'això, cal que reconeuís el que has rebut dels altres. Estimar el proïsme no és un deure, és un acte d'agraïment per tot el que rebem de Déu.

Divendres 9 abril Lluc 10, 36

El nostre primer i més proper proïsme és Déu. Quan s'acosta a les persones no fa diferències entre bons i malalts, benestants i marginats. Tracta a tots per igual. En fer-ho Jesús demostra el que significa aquest amor que s'aproxima, i revela la verda-dera mirada de Déu: Pare amatent que es deixa commoure per les nostres misèries i s'atura per posar-hi remei.

Dissabte 10 abril Lluc 10, 36

L'Evangeli ens fa descobrir que vivim d'allò que rebem dels altres i d'allò que nosal-tres, al mateix temps, els hi donem. Passem d'un cantó a l'altre: avui demanem, demà rebem. O fins i tot som al mateix temps demandants i donants. En aquesta doble actitud s'encarna la Gràcia de Déu. Habita els nostres espais, tant els més oberts, com els més estrets. Fa sorgir joia i gratitud en les relacions.

Diumenge 11 abril Lluc 16, 1-8

Un problema laboral. La història d'un acomiadament. L'administrador ha malversat els béns, i abans de deixar el seu lloc de treball actua amb astúcia i persisteix en l'engany. Decideix perdonar part dels deutes que alguns tenen amb el seu amo. Al final, tot i trampós, se'n surt bé. "I el Senyor va lloar l'administrador..." Aquí la histò-ria ens descol·loca.

Dilluns 12 abril Lluc 16, 1-8

Fixem-nos que al principi es parla d'un "home ric". En el v.8 de "el Senyor", amb majúscula. Està clar que aquí Jesús es refereix al jutge de totes les coses, al Pare del Cel. Hi ha un desplaçament. Al principi tenim la paràbola, al final comença l'ense-nyament: "El Senyor". I quin és l'objectiu de l'ensenyament? Jesús no vol valorar un problema laboral. Diu: "les riqueses són enganyoses". Feu-les servir de la millor ma-nera, per fer el bé.

Dimarts 13 abril Lluc 16, 1-8

Jesús no vol dictar sentència al voltant d'un acomiadament improcedent. Vol parlar del diner, "és enganyós". No som sempre responsables de l'origen del nostre diner. Fins i tot el que és fruit del treball més honest està enredat en una xarxa econòmica i financera de moralitat dubtosa. En canvi, som responsables de com l'utilitzem. El diner és ambivalent, tant pot ser bo, com dolent, depèn de l'ús que se'n faci.

Dimecres 14 abril Gènesi 4, 1-5a

Rivalitats fraternals. Entre germans la desigualtat és viscuda com una injustícia i pot esdevenir font de conflictes. Entre Caín i Abel apareix una desigualtat. No l'han buscat. Senzillament són les circumstàncies. Déu acull favorablement l'ofrena d'Abel. L'ofrena d'Abel és més generosa, millor; i que Caín donava les restes i que Déu prefereix la d'Abel... Fixa-t'hi bé. El text no diu res de tot això. Tan sols que hi ha una diferència.

Dijous 15 abril Gènesi 4, 1-5a

La història parla de quelcom que veiem cada dia. El treball de l'un ha donat molt de fruit. El de l'altre, menys. Hi ha desigualtats a la vida. Això passa: desigualtats entre germans, uns arriben més lluny que d'altres. Desigualtats davant la salut i la malaltia. Entre els que viuen a la ciutat i els que viuen al poble, entre Europa i Àfrica. Les desigualtats són font de conflicte. Qui està a baix les experimenta com una injustícia.

Divendres 16 abril Gènesi 4, 5b-7

Per què estàs irritat? Si obres bé, seràs acceptat. Les desigualtats provoquen sentiment d'injustícia, irritació. Davant d'elles, actua amb el bé. No et deixis dominar pel mal. Aquestes paraules de Déu a Caín poden passar desapercebudes. I en canvi, són una exhortació per no deixar-se portar per l'enveja i l'odi. Aixeca el cap. Respon en tota circumstància, amb el bé. Comença per acceptar la teva vida tal com és. I seràs acceptat.

Dissabte 17 abril Gènesi 4, 5b-7

Caïn viu la desigualtat amb el seu germà com una injustícia: s'irrita i abaixa el cap. Una reacció comprensible i molt freqüent. I de fet, si mirem bé el text, Déu no li retreu aquesta reacció. Caïn està exposat a ser submergit per la còlera. Déu intenta precisament obrir els ulls de Caïn sobre aquest perill i l'ànima a aixecar el cap. La decisió serà seva. Seguirà amb el cap baix? Tancat en si mateix, en la seva decepció?

Diumenge 18 abril Gènesi 4, 8

La còlera porta a la violència. Caïn mata Abel. I en el fons, de què li serveix? Abel no és responsable de les desigualtats que hi ha entre els dos germans, i no és matant-lo que les collites de Caïn donaran millors fruits. Caïn ha estat encegat per l'odi, suprimint el seu germà no desapareix la desigualtat. Aleshores Déu parla: On és el teu germà? En el fons, amb la seva pregunta, el Senyor porta Caïn a veure la realitat cara a cara.

Dilluns 19 abril Gènesi 4, 9

Que potser sóc el guardià del meu germà? Caïn dissimula la seva acció, nega tota responsabilitat. Apareix la mentida. Però la sang d'Abel crida envers Déu cercant-lo com a testimoni. Caïn no pot tornar endarrere. I esdevé vagabund. Caïn comet l'assassinat, menteix i esdevé estranger. Traspassar la frontera del mal és perdre el punts de referència i entrar en una vida errant. És perdre's en una vida sense arrels, lluny dels humans.

Dimarts 20 abril Gènesi 4, 13-15

Ningú podrà matar Caïn. Déu posa en ell un senyal que al mateix temps el marca per l'acció que ha comès, i el protegeix de qualsevol que volgués matar-lo. Caïn és víctima d'ell mateix i de la seva acció. Però, no serà víctima dels altres. No hi ha lloc per la violència i la venjança. L'humà no pot decidir, en cap cas, sobre la vida dels altres. Matar l'assassí és cometre assassinat.

Dimecres 21 **abril** Gènesi 4, 16

El país del Nod és un lloc desconegut. Hi ha un joc de paraules. Nod, en hebreu vol dir errant, i “nad” vol dir vagabund. El text vol ressaltar l’home sense terra, sense arrels, lliurat a ell mateix. Traspassar la frontera de l’odi i de la violència és perdre el nord. Destaca la solitud extrema de Caín que fins i tot se’n va de la presència del Senyor. Caure en l’espiral de l’odi i de la violència és enfonsar-se en la buidor.

Dijous 22 **abril** Lluc 15, 11-13

De quin Déu ens parla, Jesús? Un fill demana al seu pare la part de l’herència que li pertoca. El pare accedeix i reparteix l’herència entre els dos germans. Quin és el Déu de qui ens parla Jesús? El Déu que respecta la llibertat de decisió de cadascú. Pots quedar-te al seu costat, o marxar. La relació amb Déu és totalment lliure. No pots estimar Déu per obligació.

Divendres 23 **abril** Lluc 15, 11-13

L’amor a Déu no t’eximeix de la teva llibertat. L’has d’assumir. Has de fer la teva vida. La pots fer amb ell, o sense ell. Ell deixa que marxis. El fill pren la iniciativa de marxar, i també la de tornar. Tens llibertat per dir: prou! Pensa en el que això pot significar. T’imagines la teva vida sense Déu?

Dissabte 24 **abril** Lluc 15,17-20

Un pare fora d’allò que es considera normal, respecta la llibertat del fill, que s’ho ha gastat tot i quan torna, el pare “es commou”. Literalment en grec diu que “se li remogueren les entranyes”. Una imatge femenina. L’emoció recorre tot el seu cos. El pare l’acull sense condicions. I es commou quan encara està lluny. L’amor del pare no disminueix en la distància. Per més lluny que estiguis, el Pare t’acull igual. Cada dia t’espera.

Diumenge 25 abril Lluc 15,17-20

Amb aquesta paràbola Jesús ens descriu la culpabilitat i el pecat, no com una transgressió de tipus moral, sinó com la ruptura d'una relació amb Déu i amb l'altre. I la conclusió més gran que n'he de treure és que soc culpable no davant d'una llei implacable, impersonal o cega; soc culpable davant d'un Déu que em mira amb misericòrdia, m'estima i m'accepta tal com soc. I fins i tot donarà la vida perquè torni.

Dilluns 26 abril Lluc 15,21

"No mereixo". "No soc digne". És la veu de la culpabilitat. El fill s'imagina que confessant la seva indignitat al menys obtindrà un lloc de jornalier. Ja ni tan sols s'espera a poder ser rebut com a fill. Se sent tan culpable que s'autoexclou. Però el pare dona la volta a aquesta actitud. L'acull com a fill. Li retorna la dignitat de fill. No et quedis encallat en sentiments de culpabilitat. Deixa que Déu els hi doni la volta. Confia.

Dimarts 27 abril Lluc 15,22

"El meu fill era mort i ha tornat a la vida". És un nou començament. Per part del pare no hi ha cap pregunta sobre on ha anat, què ha fet, com s'ha gastat els diners. "Aquest fill meu". "Aquest". L'adjectiu ressalta més la restitució del fill davant de tothom, davant dels criats. Com si digués: fill meu pots viure, desitjo que visquis. Viure és agafar-se a aquest *desig de Déu* que em declara acceptat malgrat que jo em senti inacceptable.

Dimecres 28 abril Lluc 15,22-24

"El meu fill era mort i ha tornat a la vida". En posar aquestes paraules en boca del pare, Jesús radicalitza la culpabilitat, i al mateix temps dóna la vertadera dimensió del perdó. El fill es contenta amb una vida de servidor. Però "era mort", per al pare es tracta d'una resurrecció. Accepta "morir com a fill". Però el pare no el deixa seguir endavant en els seus raonaments. Davant de Déu, calla. Deixa't ressuscitar en el seu amor.

Dijous 29 abril Lluc 15,25-32

El fill gran podria representar el creient fidel, obedient, amb un expedient net. La paràbola s'acaba amb el contrast entre la joia del pare i el ressentiment del fill gran. El qui sempre s'ha portat bé, obeint les ordres del pare, es deixa emportar per l'odi davant la liberalitat del pare.

Per a Déu no hi ha membres d'església de primera, de segona o de tercera categoria. Tos són fills. I per a tu, tots són el teus germans.

Divendres 30 abril Lluc 15,25-32

També hi ha el pecat del creient. El pecat del just frustrat de veure que Déu estima a tots per igual. Déu no t'estima pels esforços, ni pels teus mèrits. Déu t'estima perquè ets fill, ets filla, i tornes a Ell. No ho ets per obligació. El pecat de qui es creu just i jutja els altres és el de no deixar-se tocar per la joia que es desprèn del servei a Déu i als altres. No deixis mai d'obrir-te a la sorpresa del Déu de l'Evangelí.

Dissabte 1 maig Lluc 15,25-32

El fill gran diu al pare "el teu fill". I el pare li respon: "aquest germà teu". Ho vulguis o no, és el teu germà. I la paràbola al final, no ens diu si el fill gran entra o no a la festa. No diu si es deixa arrossegar per la joia del pare, o es queda fora rosegant el seu odi i la seva rancúnia. La paràbola ens deixa en suspens.

Posa't en el lloc del germà gran. Potser t'hi trobes més d'una vegada. Decideix. Què faries?

Diumenge 2 maig

Alguna vegada t'has sentit molt, molt cansat, al punt de voler morir i de sobte un dia sents que tens la suficient força per continuar?...

AQUEST ÉS DÉU... que et carrega als seus braços per donar-te descans.

Dilluns 3 maig

SENYOR, Jo creia ser fort, ser valent, ser generós.

Vaig dir: "Jo guanyaré per a Déu el món". I tu no em necessitaves.

Un dia vaig caure cansat, desfet, al teu costat. Vaig dir: "Jo no soc més que misèria".

I vaig sentir que la teva mà em sostenia.

SENYOR, em poso al teu servei. Fes la teva obra. Seré el que vulguis que sigui.

Amén.

Dimarts 4 maig Proverbis 1,1-7

Volen fer conèixer la saviesa i donar formació, fer comprendre sentències intel·ligents, procurar una formació completa que porti a ser just, recte i honrat. Volen proporcionar sagacitat als inexperts, als joves, coneixement i prudència; el savi que els escolti augmentarà el saber, l'home instruït hi trobarà el camí. Volen fer comprendre proverbis i dites penetrants, sentències dels mestres i enigmes.

Venerar el Senyor és primícia de coneixement, només els insensats rebutgen saviesa i formació.

Dimecres 5 maig Proverbis 1,8-13

Fill meu, fes cas del mestratge del pare, no rebutgis la instrucció de la mare: com una diadema t'adornaran el front, t'engalanaran com els collarets. Fill meu, no et deixis ensarronar per gent sense escrúpols que et diuen: «Vine amb nosaltres i posem-nos a l'aguait per vessar sang; sense més ni més, parem trampes a l'home bo. Com fa la mort mateixa, engolim-lo de viu en viu; per bo que sigui, llancem-lo a la fossa. Aconseguirem tota mena de riqueses, ens farcirem la casa de rapinya.

Dijous 6 maig Proverbis 1,14-19

Compartiràs la nostra sort, farem bossa comuna!» Fill meu, no vagis amb ells, no segueixis les seves petjades: només corren cap al mal, s'apressen a vessar sang. Cap ocell no cau al filat si abans l'ha vist parar; ells, en canvi, cauen en el propi filat, atempten contra ells mateixos. Així acaben tots els lladregots: el mateix robatori els roba la vida.

Divendres 7 maig Proverbis 1,20-23

La Saviesa fa una crida pels carrers, per les places aixeca la veu, fa un pregó pels indrets més bulliciosos, a l'entrada de la ciutat proclama: «Fins quan els ignorants preferireu la ignorància, els insolents allargareu la insolència, els beneïts refusareu el coneixement? Feu cas de la meva exhortació: vull escampar el meu esperit damunt vostre i fer-vos entendre les meves paraules.

Dissabte 8 maig Proverbis 1,24-28

Jo cridava i heu fet el sord, estenia la mà i no heu parat atenció: tant se us en dona, dels meus consells, i no feu cas de la meva exhortació. Però quan us toqui la desgràcia seré jo qui riurà, jo, qui escarnirà quan us agafi el pànic. Sí, quan us agafi el pànic com un temporal, quan la desgràcia us envesteixi com una tempesta i l'angoixa i l'afflicció us caiguin al damunt, em cridareu i no respondré, em cercareu i no em trobareu.

Diumenge 9 maig Proverbis 1,29-33

Com que menyspreaven el coneixement quan refusaven de venerar el Senyor, com que tant se'ls en donava dels meus consells i feien el sord a les meves exhortacions, menjaran el fruit amarg del seu obrar, s'afartaran dels propis consells. L'obstinació acaba matant els inexperts, la indolència destrueix els estúpids; però el qui m'escolta viurà segur, en pau i sense por de cap mal.»

Dilluns 10 maig Proverbis 2,1-8

Fill meu, fes cas del que et dic, fica't al cap els meus preceptes: para l'orella a la saviesa, obre el cor al seny; fes venir la intel·ligència, crida la sensatesa; desitja-les com el diner, recerca-les com un tresor. Llavors sabràs venerar el Senyor, arribaràs a conèixer el que Déu vol, perquè només el Senyor dona saviesa, d'ell brollen seny i enteniment. Ell reserva l'èxit als homes íntegres: protegeix els qui viuen honradament, vetlla els camins dels justos, guarda els passos dels fidels.

Dimarts 11 maig Proverbis 2,9-15. 20-22

Llavors comprendràs que una vida justa i recta, una vida honrada, encamina a la felicitat; la saviesa et posseirà i gaudiràs del coneixement. Et protegirà la prudència, la intel·ligència et guardarà; elles et salvaran del mal camí i de l'home de parla enganyosa, que abandona el camí dret tot perdent-se fosca enllà: es rabeja fent el mal, s'alegra amb la dolenteria; és de jeia traïdora, de capteniment fingit. Segueix, doncs, la bona ruta, fressa les vies dels justos. Perquè els rectes habitaran el país i els honrats podran quedar-s'hi, mentre que els malvats en seran exclosos i els infidels seran arrencats de la terra.

Dimecres 12 maig Proverbis 3,1-8

No oblidis la meva instrucció, fill meu, guarda en el cor els meus preceptes: gaudiràs de llarga vida, dies i anys de prosperitat. No perdís l'amor ni la fidelitat: lliga-te-les al coll, grava-te-les al cor, i aconseguiràs favor i estima tant de Déu com dels homes. Confia en el Senyor de tot cor, però malfia't del propi saber; si tens present el Senyor en tot el que emprens, ell et guiarà pel camí dreturer. No estiguis pagat de tu mateix, reverència el Senyor i aparta't del mal, i fins el cos se't refarà, es rejuveniran els teus ossos.

Dijous 13 maig Proverbis 3,9-15

Ofereix al Senyor els teus béns, els primers fruits de les collites, i els teus graners s'ompliran fins a dalt, el most vessarà de les teves tines. Fill meu, no refusis la correcció del Senyor, no et cansis de la seva reprensió: el Senyor reprèn els qui estima, com un pare fa amb el fill preferit. Feliç l'home que aconsegueix la saviesa, l'home que arriba a tenir enteniment! La saviesa és més lucrativa que la plata, en trauràs més profit que de l'or; val més que les pedres precioses, ultrapassa el que pots desitjar.

Divendres 14 maig Proverbis 3,16-22

La saviesa amb una mà ofereix llarga vida, amb l'altra, riquesa i honor; condueix per camins delitosos, per viaranyos tranquils. Feliç el qui s'aferra a la saviesa: s'aferra a l'arbre de la vida! El Senyor assentà la terra amb saviesa, amb enteniment refermà el cel; amb la seva ciència fa brollar les fonts de les aigües, i dels núvols s'escola la pluja. Fill meu, conserva la discreció i la prudència, no les perdís mai de vista: et renovaran la vida, t'embelliran d'aspecte.

Dissabte 15 maig Proverbis 3,22-29

Caminaràs segur, el teu peu no ensopegarà; si descansas, no t'alçaràs sobresaltat, dormiràs amb un son tranquil. No hauràs de témer els estralls ni l'atac que ve de l'home dolent, perquè el Senyor estarà al teu costat i et guardarà de caure al parany. No neguis un favor a qui el necessita si és a la teva mà de fer-lo. Si ho tens a mà, no diguis a ningú: «Ves-te'n i torna, demà t'ho donaré.» No tramis res de mal contra el teu amic, ell que viu amb tu del tot confiat.

Diumenge 16 maig Proverbis 3,22-4,2

No et barallis perquè sí si ningú no t'ha fet cap mal. No estiguis gelós del violent, no desitgis seguir els seus camins. Perquè el Senyor detesta els perversos, mentre que als honrats els té per amics. El Senyor maleeix la casa del malvat i beneeix la llar del just. Dels burletes, ell se'n burla, però als humils els concedeix el seu favor. Els savis heretaran la glòria, els insensats, la vergonya. Escolteu, fills, la instrucció paterna, apliqueu-vos a adquirir intel·ligència. Us transmeto un saber excel·lent: no abandoneu el que us ensenyo!

Dilluns 17 maig Proverbis 4,3-9

El pare em tractava realment com un fill, la mare m'estimava tendrament. El pare m'instruïa així: «Recorda't de les meves paraules, guarda els meus preceptes i viuràs. Aconsegueix intel·ligència, aconsegueix saviesa, no t'apartis dels meus consells, no te'n desentenguis. No arraconis la saviesa, i et guardarà; estima-la, i et defensarà. Abans que res, aconsegueix saviesa; procura't intel·ligència al preu que sigui. Estima-la i t'ennobrirà, abraça-la i t'exaltarà; com una diadema t'adornarà el front, t'engalanarà com una corona resplendent.»

Dimarts 18 maig Proverbis 4,10-17

Escolta, fill, guarda les meves paraules i allargaràs la vida anys i més anys. Et guiaré pel camí de la saviesa, et conduiré per les bones rutes; si hi passes, no trobaràs obstacles, no ensopegaràs si hi corres. Dedicat a la teva formació, no la deixis; aferrat-hi, que hi tens la vida. No segueixis els passos dels malvats, no avancis pel camí dels perversos; deixa'l, no l'agafis, evita'l i tira enllà. Els malvats, si no fan mal, ja no dormen, la son els fuig si no han fet caure ningú; com de pa, s'atipen de fer mal, s'embriaguen de violència com de vi.

Dimecres 19 maig Proverbis 4,18-25

La via dels justos és com l'aurora: cada cop es fa més clara fins que arriba el ple del dia; però el camí dels malvats és negra nit, no veuen on ensopeguen. Fill meu, escolta les meves paraules, fixa-t'hi atentament; no les perdis mai de vista, guarda-les al fons del cor: qui les acull, troba la vida, són remei per a tothom. Sobretot vetlla el fons del cor, que d'allí surt la vida. Rebutja les mentides, aparta't de l'engany. Mira sempre cara a cara, esguarda endavant amb franquesa.

Dijous 20 maig Proverbis 4,26-5,2.7.12-13

Fixa't en la ruta per on passen els teus peus, i els teus camins es mantindran segurs. No et desviïs a dreta ni a esquerra, aparta't de caure en el mal. Fill meu, estigues atent a la meva saviesa, fixa't en el meu seny, i et mantindràs clarivident, parlaràs sabent de què parles. Per tant, fills, escolteu-me, no rebutgeu els meus consells.

Si els rebutgessis diries: «Com és que vaig avorrir la correcció i el meu cor va menysprear tots els avisos? Per què no he escoltat la veu dels mestres ni he fet cas dels seus preceptes?»

Divendres 21 maig Proverbis 5,15-19 21-22

Beu l'aigua de la pròpia cisterna, la que brolla al mig del teu pou. ¿S'ha de perdre l'aigua de la teva font? ¿L'abocaran les sèquies per les places? Ha de ser teva, teva i prou; no la comparteixis amb cap estrany. Que sigui la teva font beneïda! Frueix de l'esposa de la teva joventut, cèrvola amable, delicada daina: deixa't perdre en les seves carícies, que sempre t'embriqui el seu amor. Cert, el Senyor observa els camins de l'home, coneix tots els seus passos. Les pròpies culpes enxampen l'injust, cau en la xarxa del propi pecat.

Dissabte 22 maig Proverbis 6,16-23

Sis coses odia el Senyor i en detesta igualment una setena: ulls altius, llengua mentidera, mans tacades de sang innocent, cor que maquina malvestats, peus delerosos de córrer cap al mal, un testimoni fals i mentider, i l'home que enemista germans. Fes cas, fill meu, del mestratge del pare, no rebutgis la instrucció de la mare. Porta'ls sempre penjats sobre el teu cor, lliga-te'ls com un collar: quan caminis, et guiaran; quan dormis, et vetllaran; quan et despertis, et parlaran. El mestratge és llàntia i la instrucció és llum, dona vida la correcció que amonesta.

Diumenge 23 maig Proverbis 7,1-5a.8,1

Fill meu, observa el que et dic, guarda com un tresor els meus preceptes; viuràs si els compleixes, si els guardes com la nineta dels ulls; lliga-te'ls als dits, grava-te'ls al cor. Considera la saviesa germana teva, tingues la intel·ligència per parenta.

¿No sentiu com crida la Saviesa, com aixeca la veu la intel·ligència? Dalt les altures, dominant la ruta, a la cruïlla dels camins, es planta; vora les portes d'accés a la ciutat, a les seves entrades, proclama: «Us crido a tots vosaltres, la meua veu s'adreça a tothom.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

Dilluns 24 maig Proverbis 8,5-11

Inexperts, adquiriu sagacitat; adquiriu seny, els qui sou insensats. Escolteu, que el meu parlar és franc i sincera la meua paraula: assaboreixo la veritat, i la maldat em fa fàstic. No dic sinó paraules honestes: no amaguen res de pèrfid ni de fals; les troba clares qui les vol comprendre, qui posseeix el coneixement les troba justes. Accepteu la meua formació, i no pas plata, el coneixement abans que l'or més preciós, perquè la saviesa val més que els corals, cap pedra preciosa no s'hi pot comparar.

DILLUNS DE PASQUA GRANADA

Dimarts 25 maig Proverbis 10,1b-6

Un fill assenyat alegre pare i mare, un de beneït els entristeix. Béns mal adquirits no fan profit, l'honradesa salva de la mort. El Senyor no permet que el just passi gana, però es nega a satisfer la fam del malvat. Mans inactives empobreixen, mans diligents enriqueixen. Qui recull a l'estiu és home prudent; un desgraciat, el qui s'adorm en temps de sega. Plouen benediccions sobre el cap del just, però la mala fama cobreix el malvat.

Dimecres 26 maig Proverbis 10,6-13

La memòria del just serà beneïda, el nom del malvat serà oblidat. El clarivident accepta els preceptes, el qui parla perquè sí es perdrà. Qui va amb sinceritat va segur; a qui va amb replecs l'atrapen aviat. Fer l'ullet porta problemes, xerrar sense fre duu a la perdició. Els llavis del just són font de vida, els del malvat encobreixen violència. L'odi atia la brega, l'amor cobreix les ofenses. Paraules assenyades, als llavis del savi; a l'esquena del neci, un bon bastó.

Dijous 27 maig Proverbis 10,14-19

El savi no escampa allò que sap; parla el neci i tot són desastres. La riquesa és la plaça forta del ric; la pobresa, la ruïna del pobre. El sou del just és la vida, un final desastrós és el sou del malvat. Qui es deixa formar s'encamina a la vida, qui rebutja advertiments s'extravia. Qui amaga l'odi és un hipòcrita, qui escampa calúmnies és un beneit. Qui molt xerra no evita la falta, l'home assenyat mesura les paraules.

Divendres 28 maig Proverbis 10,20-25

Les paraules del just són plata de llei, els pensaments del malvat no valen res. Les paraules del just alimenten molta gent, però els necis moriran per manca de seny. La benedicció del Senyor dona riquesa: de res no serveixen els nostres esforços. El neci es diverteix obrant amb infàmia; l'home intel·ligent, obrant amb saviesa. El just obté allò que desitja; al malvat li acaba passant el que tem. Passa la tempesta i el malvat desapareix, però el just es manté ferm per sempre.

Dissabte 29 maig Proverbis 10,26-32

Com el vinagre irrita les dents o el fum els ulls, el peresós irrita a qui li dona un encàrrec. El qui confia en el Senyor allarga la vida; els anys dels malvats seran escurçats. L'espera dels justos es compleix, l'esperança dels malvats es perd. El Senyor és la fortalesa dels honrats, però és la ruïna dels malèfics. El just no serà mai arrencat, els malvats no romandran a la terra. La boca del just fa créixer la saviesa, però la llengua perversa serà tallada. Les paraules del just complauen, les del malvat trasbalsen.

Diumenge 30 maig Proverbis 11,1-7

El Senyor detesta les balances falses, però els pesos exactes el complauen. L'arrogància provoca menyspreu; la saviesa es troba en la humilitat. Als honrats els guia la pròpia rectitud; als perversos els perdrà la seva falsedat. La riquesa serà inútil el dia del judici; només la justícia salvarà de la mort. La justícia fa planer el camí del just, el malvat caurà per la seva injustícia. L'honradesa dels rectes els salva, la pròpia cobdícia atrapa els traïdors. Mor el malvat i mor la seva esperança, se li esfuma l'anhel de ser ric.

Dilluns	31	maig	Proverbis 11,8-14
----------------	-----------	-------------	--------------------------

El just és salvat del perill, el seu lloc l'ocupa un malvat. La boca del malvat arrasa tothom; el just, que ho sap, se n'escapa. La felicitat dels justos alegra la ciutat, si els malvats es perden hi ha cants de joia. Una ciutat puja amb la benedicció dels honrats, les paraules dels malvats la derroquen. El qui parla dels altres amb menyspreu és un insensat, l'home assenyat sap callar. El xafarder tot ho xerra, el discret guarda el secret. Un poble mal governat s'enfonsa, molts bons consellers el salven.

Dimarts	1	juny	Proverbis 11,15-21
----------------	----------	-------------	---------------------------

És molt dolent avalar un desconegut; qui ho evita estarà tranquil. La dona amable rep honors, l'home decidit s'enriqueix. L'home generós troba en ell mateix la recompensa; a l'home cruel, el mal li retorna. Guany aparent és el sou del dolent; qui sembla dretura té paga segura. Obrar el bé porta a la vida; fer el mal, a la mort. El Senyor detesta el cor fals, però es complau en la conducta sincera. Al capdavall, el malvat no passarà per innocent; en canvi, el llinatge dels justos se salvarà.

Dimecres	2	juny	Proverbis 11,23-28
-----------------	----------	-------------	---------------------------

Es compliran les esperances dels justos, les del malvat s'esvairan. Hi ha qui dona i encara s'enriqueix, hi ha qui estalvia i es torna més pobre. L'home generós satisfà la seva fam; qui dona a beure, també és saciat. El poble maleeix l'acaparador de blat; a qui el posa en venda el beneeix. Qui es deleix pel bé trobarà benvolença; a qui va darrere el mal, aquest li caurà al damunt. Qui confia en les riqueses s'assecarà; com fullatge ufanós, els justos floriran.

Dijous	3	juny	Proverbis 12,1-3.5-7
---------------	----------	-------------	-----------------------------

Qui vol saber, vol que el reprenguin; qui refusa la correcció és un estúpid. El Senyor es complau en l'home bo, però condemna el qui va amb males intencions. Qui s'arrela en el mal no es mantindrà ferm, però l'arrel dels justos no serà mai arrencada. Les intencions dels justos són rectes, els homes malvats tramen l'engany. Les paraules dels malvats són trampes mortals, les dels justos salven la gent. Així que els malvats se'n van, no en queda ni rastre; la casa dels justos es manté ferma.

Divendres 4 juny Proverbis 12,8-13

La lloança és reservada a l'home assenyat, l'home sense seny no rep sinó menyspreu. Val més ser un de tants i anar ben servit que, sense un mos de pa, presumir de ric. El just té cura de la vida del bestiar, el malvat només té entranyes de crueltat. Qui treballa la terra s'atiparà de pa, qui projecta fantasies ha perdut el cap. El malvat cobeja el botí dels dolents, però la soca dels justos brostarà. El malvat posa un parany amb paraules traïdores, el just s'escapa del perill.

Dissabte 5 juny Proverbis 12,14-20

Ens saciarem dels fruits del que diem, rebrem la paga del que fem. El neci es pensa que ell tot sol pot decidir, l'assenyat sap escoltar els consells. El neci demostra tot seguit que està enfadat, l'astut fa com si no veiés l'ultratge. Qui diu la veritat proclama la justícia; el fals testimoni, la impostura. N'hi ha que fereixen quan parlen; les paraules del savi amoreixen. La veritat dura per sempre; la mentida, un instant. El qui forja el mal és falsari, el qui aconsella pau en treu goig.

Diumenge 6 juny Proverbis 12,21-28

Al just no li passarà cap mal, al malvat li vindran tots junts. El Senyor detesta la paraula falsa, però es complau en el qui obra fidelment. L'intel·ligent calla allò que sap, el neci baladreja la seva estupidesa. Mà diligent, manarà; mà indolent, serà esclava. Una pena al cor deprimeix, una bona paraula porta alegria. L'home just és un bon guia, el malvat malencamina. El caçador mandrós no es rostirà mai cap peça, l'home diligent amuntegarà riquesa. Al camí de la justícia hi ha la vida; qui el segueix no hi troba la mort.

Dilluns 7 juny Proverbis 13,1-6

Un fill savi es deixa educar pel pare, l'insolent no admet que el corregeixin. L'home bo recull el fruit del que diu, el violent només té fam de traïdories. Qui vigila el que diu conserva la vida, qui parla sense reflexió se'n va a la ruïna. El peresós, ni que ho desitgi, no assoleix res; el diligent satisfarà la seva fam. El just detesta la mentida, el malvat infama i avergonyeix. La rectitud guarda el just, el pecat destrueix el malvat.

Dimarts 8 juny Salm 37: 3-6

Savis i importants consells. Promeses de part de Déu, però primer hem de fer alguna cosa per obtenir-les, una cosa que a vegades ens costa:

«confiar en Ell, deixar-lo fer».

Déu sempre té temps per escoltar-nos.

I nosaltres, tenim temps per parlar amb Ell?

Deixem la nostra vida a les seves mans, no hi ha lloc més segur.

Dimecres 9 juny Jeremies 29:11-13

Paraules per al poble d'Israel però també per nosaltres avui: el desig de Déu és la pau i no la desgràcia, busquem a Déu amb tot el cor, sincerament, que Ell es deixa trobar i ens omple d'esperança per viure el present i encarar el futur, tot i que moltes vegades la incertesa que ens ha tocat viure ens pot arribar a fer estar amb angoixa.

Dijous 10 juny Salm 139:23-24

Senyor, volem que ens guïis per camins eterns i només Tu ens coneixes a fons, potser més que nosaltres mateixos. Tu saps tots els nostres secrets, allò que ningú sap, quan ens aixequem i quan ens asseiem, saps el que pensem i el que volem dir de paraula. No oblidem que ningú com Tu coneix el nostre cor.

Divendres 11 juny Mateu 11:25-30

Jesús és aquesta veu dolça que ens crida a descansar en Ell, el qui ens dona el repòs, el qui fa lleugera la nostra càrrega ja que se la fa seva i nosaltres no l'hem de portar més. És aquesta veu benèvola que ens parla a cau d'orella i ens diu que si estem cansats podem reposar en Ell. El temps que estem vivint, ens cansa. Mai havíem pensat viure un temps com aquest, però el Senyor segueix dient-nos que ens acostem a Ell.

Dissabte 12 juny Joan 11.28-38

Davant de la mort de Llätzer, Jesús va plorar. Si sabia que ressuscitaria, per què va plorar? A vegades no calen moltes paraules per consolar les persones, sobretot en moments de dol, només cal estar al costat, abraçar, plorar amb els qui ploren. I ara, ho trobem tant a faltar! L'acompanyament en temps de dol és ara gairebé impossible, per això avui preguem pels que estan de dol i els acompanyem en la distància. Tornaran les abraçades.

Diumenge 13 juny Salm 4:9

El Senyor ens fa dormir tranquils, sense neguit i si per qualsevol cosa no és així, demanem-li a Ell el seu Shalom que és més que la pau que coneixem, i els nostres penaments i maldecaps quedaran de banda. El silenci de la nit ens pot acostar a Jesús.

Dilluns 14 juny Habacuc 3:17-19

Eren temps difícils, sense fruits, sense animals, sense menjar... Els podem comparar amb els temps actuals. Són temps difícils, problemes econòmics, de salut, de treball, gent que té fam i no té casa... però malgrat tot hem d'estar agraïts a Déu que és qui ens dona la força quan ens sentim febles. Ell tindrà cura de nosaltres sempre.

Dimarts 15 juny Lluc 18: 26-29

Com ens **costa deixar** el que tenim, coses que hem acumulat al llarg dels anys, coses que ens recorden ocasions, persones, celebracions... al cap i a la fi només són coses. Però el deixar les persones, la família, aquells a qui estimes...això em costa molt d'entendre. Sort que podem buscar el Regne de Déu junt amb ells, i com diu el verset 27: "allò que és impossible als homes, és possible a Déu". Confiam en Ell.

Dimecres 16 juny Eclesiastès 8: 16 i 17

En els temps que corren, hi ha tantes coses que no entenem i ens preguntem dia rere dia. Semblem nens petits quan pregunten “per què” d’això? i “per què” d’allò? Però és que no ho entendrem fins que hi veiem amb altres ulls. Sort que la nostra fe en Déu ens fa creure en allò que no podem veure ni podem tocar, i esperar que un dia ens obri uns altres ulls més grans per poder veure i entendre el que ara no podem ni veure ni entendre.

Dijous 17 juny Joan 14:6

Camins pels que caminem, algunes vegades són de terra amb arbres als costats que hi fan ombra. D’altres són camins costeruts amb pedres que dificulten les nostres passes. Altres només són la vorera del nostre carrer a la ciutat. Tots són camins que ens porten a destinacions: a l’escola, a la feina, a casa... Però solament hi ha un camí que ens porta al Pare, i aquest és Jesús; és per Ell que coneixem el Pare, Ell ens hi acosta.

Divendres 18 juny Proverbis 16:1-3 i 9

Podem fer molts plans a la nostra vida, preparar mil coses i a vegades no arriben a terme. Qui a principis del 2020 no havia pensat fer alguna cosa que després no va ser possible? Mai sabem el que podrem fer o no, ara en som ben conscients. Però el Senyor sí que ho sap. Canviem la nostra angoixa per la confiança en Jesús, Ell guiarà les nostres passes.

Dissabte 19 juny Lluc 19: 1-10

Coneixem molt bé la història de Zaqueu, aquell home baixet en qui Jesús es va fixar. A vegades em pregunto si Jesús es fixaria en mi si em trobés enmig d’una multitud i penso que no. No crido l’atenció per cap motiu. Però no és cert, Ell es fixa en tots nosaltres, ha vingut a buscar-nos i no perquè siguem especials, sinó perquè ens estima i vol salvar-nos.

Diumenge 20 juny Deuteronomi 10: 12-19

Voldria ressaltar els versets 18 i 19. Déu no fa distinció de persones. Si m'estima a mi, també estima el meu veí, el marginat, el pobre, l'immigrant, el rebutjat per tothom. I ens diu a nosaltres que els estimem, a aquests; són els més petits. També Jesús ens ho va manar. Siguem hospitalaris i fem-los justícia, la justícia de viure com Jesús.

Dilluns 21 juny 1 Reis 19: 8-13

És en aquest ventijol suau on podem sentir el que Déu ens parla. Hi ha molt de soroll al nostre voltant, vents forts i terratrèmols que no ens deixen escoltar bé. Busquem una estona, avui, sense mòbil, sense tele, desconnectem i escoltem, preguem en silenci i acostem-nos a Déu.

Dimarts 22 juny 2a Corintis 1: 3-7

No ens agrada patir, el sofriment ens fa por i és molt dur a vegades. És per això que demanem el consol del Crist en moments adversos. Ell no ens deixa i ens fa sentir empatia per altres que estan sofrint. No tirem la tovallola, rebrem consol i forces en abundància ja que el Senyor és fidel en tot moment. És una gran promesa.

Dimecres 23 juny Lluc 24 : 28-35

A Jesús, com a nosaltres, li agradava passar un temps amb els seus, compartint un àpat i un cop va haver ressuscitat, hi va tornar i els deixebles el van reconèixer per la seva manera de fer, tal com tenia per costum en menjar amb ells. Compartim la taula amb Jesús i descobrim més d'Ell.

Dijous 24 juny Salm 104: 10-24

Déu meu, que n'ets de gran i que meravellosa és la teva creació!!! Recordo una trobada a Aiguaviva en què prop del riu se'ns va demanar de tancar els ulls i escoltar en el silenci. Va ser una experiència genial, semblava que només fèiem soroll nosaltres i no, el soroll de la natura era increïble. Em va venir a la ment una frase de la meva mare quan mirava una petita flor silvestre: "la natura lloa el Creador".

Divendres 25 juny Colossencs 1: 9-12

Les paraules de Pau en aquesta carta volen donar esperança en saber que estaven pregant per ells. El fet de pregar els uns pels altres, ens fa més forts i ens ajuda. Quan a vegades les paraules no ens acompanyen o no sabem què dir, les pregàries sí que arriben, i com deia Pau ens fan més forts quan som més febles.

Dissabte 26 juny Salm 94: 16-22

Quantes vegades els pensaments negatius ens omplen el cap? Les queixes van una darrere l'altra i ens amarguen, però com el salmista podem passar després a la lloança, sentir que Ell és el nostre refugi i converteix les nostres pors en lloança. Omple'ns de la teva pau, Senyor!

Diumenge 27 juny Miquees 7:7

Volem que totes les respostes ens siguin donades al moment. Volem les solucions als problemes al moment. Vivim en el dia de l'ara i aquí, ja. Però el temps de Déu no és el nostre temps. Cal recordar aquest verset i esperar en Ell, pacientment perquè Déu ens escolta.

Dilluns 28 Juny Lamentacions 3: 22-24

El dia d'avui no es tornarà a repetir mai, per això aprofitem-lo, siguem agraïts pel que tenim, per l'aire que respirem, per la llar on vivim, per l'amor inesgotable del Senyor. Perquè la seva misericòrdia es renova a diari i Ell és el nostre refugi dia rere dia. Gran és la seva fidelitat!

Dimarts 29 Juny Mateu 14:22-33

Coneixem molt bé aquest passatge quan Jesús camina sobre l'aigua, però avui em voldria centrar en el verset 23, "va pujar sol a la muntanya a pregar". Van ser diverses les vegades que Jesús féu això. Buscar la tranquil·litat d'una habitació on enfocar cap al Senyor sense interrupcions és el més semblant que podem fer. Allà a soles ens escoltarà Déu i sortirem a punt per continuar. O com Jesús, preparat per fer front a la tempesta.

Dimecres 30 juny Mateu 7: 7-12

En aquests versets trobem el resum de la llei i els profetes, la Regla d'or que trobem a l'evangeli i que moltes cultures i societats la tenen comuna en els seus codis de la moral. És per aquesta regla que podem conviure en pau i harmonia amb persones d'altres religions i cultures. Hem de respectar i estimar els altres com Jesús ho va fer. I en aquest respecte podrem compartir la nostra esperança en Ell.

Editorial: Marta López Ballalta.

Part dels textos extrets del 2trim 2009 (E. Capó) preparats per Lluïsa Braña.

Part dels textos: Comentaris preparats per Anna Guinot.

Part dels textos: Selecció de Proverbis.

Revisió: Esther Raduà.

Maquetació: Samuel Fabra.